

[Glønborg]

Og så står vi jo altid over for et valg, når vi skal finde ud af, hvordan ledelsen skal udpeges: Skal vi bruge det direkte eller det indirekte demokrati? Her vil jeg gerne sige ligeud, at jeg ville meget nødig se nogen i ledelsen for disse foretagender, der virkelig forstod at gøre sig populære. Det er ikke populistiske personer, vi har brug for at få valgt ind i ledelsen; de folk skal først og fremmest vælges på grund af deres indsigt i de problemer, som ledelsen skal løse, og i det arbejde, som ledelsen skal udføre. Og selv om det direkte demokrati har en kvalitet i sig selv, fordi det engagerer vælgerne, har det indirekte netop en fordel på et område som dette, hvor det drejer sig om specialviden, specialkundskab og desuden evnen til at kunne finde de rigtige til at administrere tingene i det daglige. Så jeg synes egentlig, det er ganske rimeligt og fornuftigt, at vi har ladet de forskellige organisationer på arbejdsmarkedet påtage sig det stykke arbejde at finde de mest velegnede folk.

Så forstår jeg godt, at man fra SF's side rejser hele problemstillingen vedrørende investeringer. Hvad er det, der skal investeres i, når man sidder med så mange penge, som man gør i disse fonde? Vi har altid fra Kristeligt Folkepartis side været lidt betænkelige ved at få opbygget alt for store centrale fonde, og vi har været lidt betænkelige ved at lade erhvervslivet blive alt for stærkt domineret af sådanne centrale fonde. Men vi har jo en snor i det hele gennem lovgivningen om de to institutioner, og jeg tror egentlig også, at vi godt kan sige, at den fungerer ganske rimeligt. Der er stadig så meget spillerum for de to fonde, at man kan investere fornuftigt og få et godt resultat, og man kan også være med til at bære en vis risiko i erhvervslivet, sådan som man skal.

Så ved jeg godt, at det kunne være dejligt at sige, at der er nogle bestemte investeringsformål, som vi af ideologiske grunde gerne vil tilgodese. Naturligvis er Kristeligt Folkeparti i hjertet bag den tanke, som SF fremfører, at man gerne vil lægge virkelig vægt på økologiske investeringer, altså hvor det drejer sig om noget, som fremmer en økologisk holdning og fremmer den rigtige adfærd i erhvervslivet. Men disse holdninger har hele det politiske spektrum jo mulighed for at diskutere; på disse områder er der jo stort sammenfald mellem Socialistisk Folkeparti og Kristeligt Folkepar-

ti, og derfor finder vi da også ofte sammen om at lave nogle reguleringer for hele adfærd i erhvervslivet. Vi tager nogle politiske initiativer, vi gennemfører love og får nogle regelsæt, og jeg tror egentlig, det er en mere effektiv metode end blot at have et par pengetanke, som vi pålægger den rigtige og gode adfærd. Vi skal også gøre os klart, at den rigtige og gode adfærd ikke altid er så økonomisk givtig, og derfor synes vi, det ville være lidt urimeligt at sige, at lige netop disse fonde skulle opføre sig rigtigt på en helt speciel måde. Vi ville egentlig hellere være med til at regulere gennem politiske initiativer, altså i form af lovgivning og regelsæt.

Så selv om jeg kan se nogle positive elementer i forslagene, må jeg alt i alt erklære, at Kristeligt Folkeparti må stemme imod de to lovforslag.

Aage Frandsen (SF):

Det ville være synd at sige, at jeg kan konstatere almindelig tilslutning til lovforslagene. Det var der ikke, og det havde vi nok heller ikke regnet med, fordi de to forslag jo afspejler – der er nogle, der måske har brugt det som en slags skældsord – nogle ideologiske, politiske modsætningsforhold i det danske folkestyre og her i Folketinget, som man måske en gang imellem ikke rigtig kan se, i hvert fald ikke folk udefra. Men når det drejer sig om spørgsmål af denne art her, kan man trods alt godt se dem.

Først vil jeg godt sige til ordførerne fra partierne i højre side af salen, at når man går stærkt imod de centrale fonde og taler om fondssocialisering og tvangsudskrivning, er det jo ikke noget, vi ændrer ved her. Der er tale om centrale, allerede eksisterende fonde, og vi gør endda den ene, nemlig ATP, mindre central og stærkere regionaliseret. Men i højre side af salen er man åbenbart så fokuseret på spørgsmålet, at hver gang der er noget med en central fond, vil man heller ikke se på, at man eventuelt kunne gøre den mindre central ved at opdele den i regioner.

Når det så siges, at det er socialisme ad bagdøren, så er det selvfølgelig rigtigt, at gennemførelsen af disse forslag og af en række andre ting ville pege i retning af noget kollektivt, som det jo er i forvejen; det ville også blive mere demokratisk, og det opfatter vi som socialistisk. Men det betyder ikke i sig selv, at man